

РЕШЕНИЕ

№ 3610

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3221** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15б и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на В. Н. Д. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221019002565-091-001/11.11.2019 година, потвърден и изменен с РЕШЕНИЕ № 153/29.01.2020 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП – [населено място]..

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Твърди се , че органите по приходите , включени в състава на ревизиращия екип не са имали териториална компетентност да издават ревизионния акт, като същите са от състава на ТД на НАП- С. З. и не са имали компетентност да издават ревизионен акт на жалбоподателя. Наред с това се посочва , че при издаване на Ревизионният акт са допуснати и съществени нарушение на административно- производствените правила и нарушения на материалния закон. Искане се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- В. Н. Д. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Д., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП- [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт С.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 95/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] С. Ц. е назначен за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 55/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] И. Г. е назначена на длъжността инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 319/30.12.2009 година на Териториален директор на ТД на НАП- П. Е. С. Ц. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- Пловдив , считано от 01.01.2020 година с И.- С. З..

Със Заповед №985.1/30.10.2012 година на Дрикетор ТД на НАП- [населено място] Т. П. е преназначена на длъжността- Началник сектор” Ревизии” при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № 985.1/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- С. П. Т. П. е преназначена на длъжността- Началник сектор” Ревизии” при ТД на НАП- С. считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № 24-1815/28.06.2018 година на Директор ТД на НАП-П. Х. И. Г. е преназначена на длъжността-Старши инспектор по приходите при ТД на НАП – П. с И.- С. З..

Със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 година на Директор ТД на НАП-С. наредил функциите на компетентен орган по чл.112 от ДОПК, считано от 10.05.2019 година да се изпълняват от поименно изброени служители- органи по приходи, измежду които и П. Т. П. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” и определил техните заместници.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 19.04.2019 година П. Т. П. на длъжност – Началник сектор” Ревизии” възложила да бъде извършена ревизия на В. Н. Д. от [населено място], определил състава на ревизиращия екип- Е. С. Ц. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Х. И. Г. на длъжност- Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2013 година до 31.12.2017 година, срока, в който следва да завърши ревизията до три месеца , считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 24.04.2019 година.

С нова Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 19.07.2019 година,органът възложил ревизията – П. Т. П. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” определил нов срок за завършване на ревизията до 24.09.2019 година. Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя.

Със Заповед № ЗК-2472/10.10.2019 година на Директор офис С. З. Е. С. Ц. главен инспектор по приходите при ТД на НАП- П., офис С. З. е командирован до [населено място] и обратно в [населено място] за срок от 1 ден считано от 11.10.2019 година до 11.10.2019 година със задача Ревизия на В. Н. Д., възложена със ЗВР от 19.04.2019 година.

Със Заповед № ЗК-2473/10.10.2019 година на Директор офис С. З. Х. И. Г. на

длъжност - Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- П., офис С. 3. е командирована до [населено място] и обратно до [населено място] за срок от един ден от 11.10.2019 година до 11.10.2019 година със задача ревизия на В. Н. Д..

На 11.10.2019 година Е. С. Ц. на длъжност-Главен инспектор по приходите и Х. И. Г. на длъжност- Старши инспектор по приходите съставили РД, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него.

РД е връчен на жалбоподателя на дата 21.10.2019 година.

Със Заповед от 08.11.2019 година на Директор Офис- [населено място] Е. С. Ц. е командирован до [населено място] и обратно за срок от един ден от 11.11.2019 година във връзка с ревизия на В. Н. Д. .

На 11.11.2019 година П. Т. П. на длъжност- Началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП- [населено място] и Е. С. Ц. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания РА №Р-22221019002565-091-001, с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 11.11.2019 година. На 25.11.2019 година жалбоподателят депозирал жалба срещу издадения РА до Директор на Дирекция”ОДОП”,а последният с Решение №153/29.01.2019 година отменил обжалвания Ревизионен акт в частта на установения данък върху данъчната основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014 година и съответните лихви, изменил РА в оспорената част,като установения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2016 година в размер на 6645.35 лева определил на 5745.82 лева и съответните лихви, а за периода 2017 година вместо установения Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 3989.56 лева определил на 3277.13 лева и съответната лихва, потвърдил обжалвания РА в частта на установените задължения по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015 година, ведно с начислените лихви за забава и оставил жалбата без разглеждане в останалата обжалвана част и прекратил производството по жалбата в тази му част.

Решението е връчено на 14.02.2020 година на жалбоподателя.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства , описани в 4 броя папки приложения.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-оценителска експертиза ,като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите ,поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание,експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е,изслушана и неоспорена от страните и съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.Съображенията за това са следните:

Обжалваният Ревизионен акт №Р-22221019002565-091-001/11.11.2019 година е нищожен, като издаден при изначална липса на компетентност , както у органа да възложи ревизията , така и у органите, участвали в ревизионното производство.

Съгласно чл.7,ал.1 от ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция. Коя е компетентната териториална дирекция е визирано в чл. 8,ал.1 от ДОПК- компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци. От своя страна постоянен адрес съгласно чл.93 от ЗГР е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението.

В конкретния случай на дата 27.05.2000 година е вписан постоянен адрес на жалбоподателя [населено място], район „Т.“, [улица], а Заповедта за възлагане на ревизия е от 19.04.2019 година/ издадена след като жалбоподателят вече е имал постоянен адрес на територията на [населено място], който пък от своя страна обуславя компетентност не на ТД на НАП- П., а на ТД на НАП-С. и респективно на това от съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на [чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК](#) с правомощието да възлага ревизии и органите, които участват в ревизионното производство. Органът, възложил ревизията безспроно е от ТД на НАП- С., но ревизиращият екип не е от ТД на НАП- С. , а от ТД на НАП- П. и то от Офис- С. З., които изобщо не са имали компетенцията да участват в ревизионното производство, защото не са притежавали териториална компетентност да извършват ревизия на данъчен субект- ФЛ, чиито постоянен адрес е извън териториалната компетентност на ТД на НАП- П.. Териториалната компетентност изразява пространственото действие на правомощията на органа и сочи коя от еднаквите по степен структури е компетентна да администрира в зависимост от връзката между правнозначимия факт, с територията, в която се простира правомощието на определен орган. Действително съгласно [чл. 112, ал. 1 от ДОПК](#) ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Най-сетне съгласно [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) при промяна на адреса на ревизираното лице производството се довършва от органа, който го е започнал. В случая нормата на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#), сочи, че при промяна на адреса на ревизираното лице производството се довършва от органа, който го е започнал и е неприложима. Трайна и последователна е практиката на ВАС по приложението на [чл. 109, ал. 1 от ДОПК](#), че ревизионното производство следва да се счита за образувано не на датата на издаването на първоначалната [ЗВР](#), а на датата на нейното редовно връчване на адресата /така например [Решение № 3766 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11735/2019 г.](#) и цитираната в него съдебна практика, [Решение № 13961 от 18.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4568/2019 г.](#), [Решение № 12508 от 24.09.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4768/2019 г.](#), [Решение № 6930 от 9.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14724/2018 г.](#), [Решение № 3235 от 6.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13541/2018 г.](#), [Решение № 12728 от 22.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8432/2018 г.](#), [Решение № 3085 от 14.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 14332/2016 г.](#), I о. и др./ Аналогична е трайната практиката на ВАС и при прилагането на [чл. 171, ал. 1, т. 1 от ДОПК](#), че датата на започване на ревизионно производство е датата на връчване на първоначалната [ЗВР](#) /в този смисъл [Решение № 3780 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11967/2019 г.](#), I о., [Решение № 8873 от 29.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 2906/2018 г.](#), I о., [Решение № 7124 от 30.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 502/2018 г.](#), VIII о. и др./или в обобщение

преобладаващата съдебната практика на ВАС се е консолидирала около разбирането, че началото на ревизионното производство се поставя, т.е. същото се счита за образувано или започнало /вкл. и по аргумент от [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#)/, не на датата на издаването на първата по ред [ЗВР](#), а на датата на нейното редовно връчване на ревизирия субект. За нуждите на разрешаването на настоящия казус следва да се приеме и че меродавна за определяне момента на "започване" на ревизионното производство в аспекта прилагане правилото на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) е именно датата на връчване на първата по ред [ЗВР](#), а не датата на нейното издаване от компетентен орган по приходите /в този смисъл по аналогични казуси са и [Решение № 2353 от 13.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9645/2019 г.](#), VIII о., [Решение № 6566 от 17.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13761/2017 г.](#), [Решение № 1357 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 9215/2017 г.](#), VIII о. [Решение № 10201 от 11.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 1338/2012 г.](#)/. Понятието "започнало" ревизионно производство по смисъла на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) се свързва не с момента на издаването на първата по ред [ЗВР](#), а с изискването за нейното връчване.

В настоящия казус не е налице промяна в постоянния адрес към дата 19.04.2019 година на жалбоподателя, който да обуслови участие в ревизирия екип на органи по приходите, които са от ТД на НАП- П.. Ревизионният акт е издаден от териториално некомпетентни органи по приходите - в нарушение на [чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК](#). По силата на чл.7, ал.3 от ДОПК определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. Но тази хипотеза изобщо не е налице, защото няма никакви доказателства за приложение на тази норма. Нещо повече дори - няма и доказателства, че именно двамата органи по приходите от ТД на НАП- П. са изрично оправомощени от Директор ТД на НАП-С. или пък от Директор на Дирекция" ОДОП"- С. да участват в ревизионното производство на жалбоподателя, нито пък има доказателства за изземване на преписката от органи по приходите при ТД на НАП- С. и възлагането им на органи по приходите при ТД на НАП- П.. Този факт се потвърждава не само от приложените по делото доказателства, но и от изричното изявление на процесуалния представител на ответника по жалбата, направено в съдебно заседание, проведено на дата 19.05.2020 година, в което юриконсулт С. изрично заяви, че тъй като жалбоподателят е бил служител на ТД на НАП- С. органите по приходите са определени от [населено място], за да няма конфликт на интереси и извън заповедта за възлагане друга заповед няма. Наред с това, на практика органите по приходите не са извършили никакви действия по ревизията, а само са приобщили събраните в хода на проверката на жалбоподателя доказателства. Обстоятелството, че двамата органи по приходите са били командировани съответно на дата 11.10.2019 година и на 11.11.2019 /единият, който е издател на Ревизионния акт, по никакъв начин не може да обуслови каквато и да било териториална компетентност, предоставяща му право да участва в ревизионното производство на жалбоподателя, чиито постоянен адрес е [населено място].

Наред с това, органът възложил ревизията изначално не е имал правомощия да възлага ревизии, защото няма доказателства към дата 19.04.2019 година същият да

е определен за орган, който може да възлага ревизии/ въпреки, че с Определението за насрочване съдът изрично указва на ответника по жалбата, че за обстоятелството, че П. Т. П. няма датите на издаване на ЗВР и РА е била определена за орган, който може да възлага ревизии на жалбоподателя, не сочи доказателства. Представената Заповед на Директор ТД на НАП- [населено място], с която предоставя правомощия да възлагат ревизии на поименно изброени служители, измежду, които и П. Т. П. е от дата 10.05.2019 година, тя влиза в сила от същата дата и по делото липсват доказателства за това, че към дата 19.04.2019 година П. Т. П. на длъжност- Началник сектор "Ревизии" е била надлежно оправомощена да възлага ревизии.

Изначалната липса на компетентност/ както териториална, така и материална/ у органите, определени да издават ЗВР именно на жалбоподателя, липсата на компетентност на посочения в ЗВР ръководител на ревизията и на другия орган, участващ в ревизионното производство, правят издадения ревизионен акт нищожен, непораждащ правни последици, като издаден от органи, непритежаващи материалната и териториалната компетентност да издават както ЗВР, така и Ревизионен акт.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК/приложим по силата на препащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173, ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП- С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски в размер на 2180 лева- заплатено

адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса, и депозити за вещи лица. Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221019002565-091-001/11.11.2019 година, потвърден и изменен С РЕШЕНИЕ № 153/29.01.2020 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП – [населено място], с който са установени задължения за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 13 400 лева и лихви за забава в размер на 4035.55 лева/ общ размер на задължението по РА е в размер на 17 438, 55 лева.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП- С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА В. Н. Д. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 2180 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: